

İbadette Birlik

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Vab. 4:8, 11; Mat. 4:8, 9; Dan. 3:8-18; Vay. 14:9; Vab. 14:6, 7; Elç. 4:23-31.*

HATIRLAMA METNİ: “Bundan sonra göğün ortasında uçan başka bir melek gördüm. Yeryüzünde yaşayanlara—her ulusa, her oymağa, her dile, her halka—iletmek üzere sonsuza dek kalıcı olan Müjde’yi getiriyordu. Yüksek sesle şöyle diyordu: ‘Tanrı’dan korkun! O’nu yüceltin! Çünkü O’nun yargılama saati geldi. Göğü, yeri, denizi, su pınarlarını yaratana tapının!’ ” (*Vab. 14:6, 7*).

Pentikost’tan hemen sonra, ilk inanlı topluluğu zamanlarının çoğunu ibadetle geçirdiler. “Bunlar kendilerini elçilerin öğretisine, paydaşlığa, ekmek bölmeye ve duaya adadılar” (*Elç. 2:42*). İsa’yı Mesih olarak tanımaktan gelen sevinç, Eski Ahit’teki peygamberliklerinin yerine gelmesi, kalplerini Allah’a karşı minnettarlık ve şükran ile doldurdu. Bu muhteşem gerçeği bilmek ne kadar büyük bir ayrıcalık. Bu ilk inanlı topluluğu, İsa’nın hayatı, ölümü ve dirilişiyle ve onların yaşamında yaptığı şey ile Allah’ın vaadettiği müjde üzerine O’na şükretmek için paydaşlıkta, çalışmada ve duada birlikte vakit geçirme ihtiyacını hissetti.

İsa Mesih’in kilisesi, Allah tarafından “İsa Mesih aracılığıyla Tanrı’nın beğenisini kazanan ruhsal kurbanlar sunmak üzere kutsal bir kâhinler topluluğu olursunuz” (*1. Pet. 2:5*) çağrısıyla tanımlanan ibadetkâr bir topluluktur. Topluluk ibadetine vurgulanan Allah’a şükran, insanların kalplerini ve akıllarını Allah’ın karakterine dönüştürerek onları hizmete hazırlar.

Bu haftaki çalışmamız, ibadetin anlamına ve bunun İsa’daki imanlıları-nın arasındaki birliği nasıl koruduğuna odaklanıyor.

*15 Aralık Sebti Günü’ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

Yaratıcımıza ve Kurtarıcımıza İbadet

İbadet konusundaki tartışmalarda, genellikle ibadet unsurlarını, neleri içerdiğini ve nasıl yapıldığını vurgularız. Fakat ibadetin derin anlamı nedir? Allah'a ibadet etmek ne anlama geliyor? Ve neden bunu yaparız? Mezmurlar 29:2'de Davut şöyle diyor: "RAB'bin görkemini adına yaraşır biçimde övün, Kutsal giysiler içinde RAB'be tapının!" (Mez. 29:2). Bu mezmur bize ibadetin anlamını kavramamız için doğru yönü gösteriyor. Rab'be ibadet etmek, O'na hakettiği görkemi ve şerefi vermektir.

Vahiy 4 ve 5, İsa'nın cennete yükselişinde görevine başlayışını tarif eder. Cennetin sakinlerinin Allah'a ve Tanrı Kuzu'su İsa'ya ibadet etmeleri için hangi sebepleri vardır? Bkz. Vah. 4:8, 11; 5: 9, 10, 12, 13.

İsa'nın Tanrı Kuzu'su ve dünyanın Kurtarıcısı olarak tanıtılmasıyla cennetin taht odasında bulunan bu ibadet tasviri huşu uyandırıcıdır. Allah'ın yaratıkları, yaptığı şey için O'na hayranlık dolu sözlerle ve şükranla karşılık verdiğinde, ibadet gerçekleşir. İbadet, Rab'bin yaratışı ve sağladığı kurtuluşu için minnettarlık duyan insanın yanıtıdır. Zamanın sonunda, kurtuluşa erenler tapınmaya katılacak ve Allah'ın kurtuluşuna benzer şekilde karşılık verecektir. "Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrı, senin işlerin büyük ve şaşılmalı işlerdir. Ey ulusların kralı, senin yolların doğru ve adildir. Ya Rab, senden kim korkmaz, adını kim yüceltmeye? Çünkü kutsal olan yalnız sensin. Bütün uluslar gelip sana tapınacaklar. Çünkü adil işlerin açıkça görüldü" (Vah. 15:3, 4).

Öyleyse ibadet, büyük işleri için Allah'a olan imanımızın yanıtıdır: Birincisi, bizi yarattığı için ve ikincisi, bizi kurtardığı için. İbadette O'nun almasına layık olduğuna inandığımız hayranlık, hürmet, övgü, sevgi ve itaati Allah'a vermekteyiz. Elbette, Yaratıcı ve Kurtarıcımız olarak Allah hakkında bildiklerimiz, Kutsal Yazılar'da bize bildirdiği şeylerden gelir. Dahası, Hıristiyanların Allah hakkında bildikleri, şahıs olarak İsa'nın kendisinde ve hizmetinde daha net olarak ortaya çıkmıştır (bkz. Yu. 14:8-14). Bu yüzden Hıristiyanlar İsa'ya Kurtarıcı ve Kefaretçi olarak ibadet ederler; zira O'nun kurbanlık ölümü ve dirilişi, ibadetin ana merkezinde yer alır.

Hıristiyanlar ibadette bir araya geldiklerinde, ibadetimizin devam etmesi işte bu huşu ve şükran duygusundan dolayıdır.

Bizim yerimize ölmeye razı olduğundan dolayı, Yaratıcımız ve Kurtarıcımız olan Mesih'te bize neyin verildiğini, bizi neyden esirgediğini ve bize sunduğu şey hakkında düşünün. Bu gerçekler neden tüm ibadetimizin temeli olmalıdır?

Sahte İbadet

Matta 4:8, 9'u okuyun. İsa'nın çöldeki üçüncü denemesi neydi?

Gurur ve kibirle birlikte, Şeytan sanki dünyayı yaratmışçasına, içerisinde barındırdığı tüm zenginliklerin ve görkemin sahibinin, içinde yaşayan herkesin hürmet ve saygısını talep ederek tüm dünyanın gerçek hükümdarının kendisi olduğunu ilan etti. İsa'nın Babası ve Yaratıcı olan Allah'a ne büyük bir hakaret. Şeytan, ibadetin neyle ilgili olduğunu tam olarak bildiğini açıkladı: evrenin gerçek sahibine saygı ve hürmet göstermek.

Daniel 3'teki üç İbrani arkadaşın deneyimi (özellikle 8–18 ayetleri) ile Vahiy 13:4 ve 14: 9–11'in ahir zaman gücünü karşılaştırın. Zamanın sonunda tehlikede olan şey nedir? Her iki durumdaki temel sorun nedir?

Kayin ve Habil'den, Babil'deki üç İbrani çocuğa, “canavarın işareti” ile ilgili son olaylara kadar, (Vab. 16:2), Şeytan, insanları gerçek Allah'tan uzaklaştıran sahte bir ibadet sistemi kurmaya çalışıp insanları kurnazca kendisine ibadet etmeye çekiyor. Ne de olsa, Düşüş'ten önce bile, Tanrı gibi olmak istemişti (Yşa. 14:14). Tıpkı üç gencin bir “imgeye” ibadet etmediği takdirde ölüm tehdidiyle karşılaşması gibi, son günlerde de, Allah'ın sadık insanların bir “imgeye” ibadet etmediği takdirde aynı şekilde ölüm tehdidiyle karşı karşıya kalmaları bir tesadüf değildir. Gerçek Allah'a ibadet etmemiz hususunda çağrı yapıyorken, bunun yerine neden herhangi bir “imgeye” tapalım ki?

“İbrani gençlerin Dura ovasındaki deneyimlerinden alınacak önemli dersler vardı...”

“Allah halkını bekleyen sıkıntı mevsimi sarsılmaz bir iman gerektirecektir. Allah'ın çocukları sadece Allah'a tapınmaktan ödün vermemeli, kendilerini sahte tapınmaya çeken her türlü etkene kararlılıkla karşı durmalıdır. Allah'a sadık olan bir yürek için günahlı, sınırlı insanların buyrukları sınırsız Allah'ın sözü yanında önemsiz kalacaktır. Sonuçta hapis, sürgün ya da ölüm cezası da olsa gerçeğe uyacaklardır.”—Ellen G. White, *Geçmişten Sonsuzluğa*, 2. Cilt, s. 303.

Şimdi bile, ibadetimize layık olan tek Varlık'tan başka bir kimseye ibadet etmeye ayarlanabileceğimiz farklı yollar nelerdir? Sahte ibadet, fark edilemeyecek kadar gizli bir tehdit olabilir mi? Şu anda bile ibadet etmeye ayarlanabileceğimiz bazı şeyler nelerdir?

İlk Meleğin Mesajı

Yedinci–Gün Adventistleri, üç meleğin Vahiy 14: 6–12'deki mesajlarını, İsa'nın ikinci gelişinden hemen önceki görevlerinin ve mesajlarının özünü oluşturduğuna inanırlar (*Vab. 14:14–20*). Bunlar, dünyanın tüm sakinlerine “yüksek sesle” bildirilecek önemli mesajlardır.

Vahiy 14:6, 7'yi okuyun. İlk meleğin mesajı nedir ve Rab hakkında ne diyor? Bu mesajda neden ibadete bir atf vardır?

Üç Meleğin mesajlarından ilki tüm dünyaya bir mesaj bildiriyor. Bu, İsa'nın Matta 24:14'teki önbildirisinin yerine gelmesidir. Bu üç meleğin tasvirinde ve görevlerinde bir aciliyet ve telaş hissi vardır. İlk mesaj insanları Allah'a odaklanmaları için zorluyor, çünkü “O'nun yargılama saati geldi” (*Vab. 14:7*). İsa'nın ikinci gelişi, yargının katalizörüdür.

“Tanrı'dan korkun,” diyor melek (*Vab. 14:7*). Allah'ı ciddiye almayanlar için, bu mesaj ve harekete geçme çağrısı akıllarında korku yaratacaktır. Fakat İsa'nın takipçisi olanlar için, bu çağrı huşu ve saygıya davet ediyor olacaktır. Allah'a saygı duyarlar ve verdiği vaatlerin yerine getirildiğini görürler. Allah'a karşı minnettarlıkla dolu bir hürmet duygusu onları kaplar.

“Göğü, yeri, denizi, su pınarlarını yaratana tapının” (*Vab. 14:7*). Bu dil, Yaratılış'la bağlantılı olarak, Sebt emrine yanılmaz bir şekilde gönderme yapmaktadır (*bkz. Çık. 20:8–11*). Sebt Günü'nü Yaratıcı gücünün bir anıtı olarak tesis eden Yaratılış Rab'bi, ibadet edilmesi ve saygı duyulması gereken tek Kişi'dir.

Zamanın sonunda, ibadetin, insan ırkının bağlılığı açısından büyük mücadelede anahtar bir husus olduğunu belirtmek ilginçtir. Dünya çapındaki bu bildiri, Yaratıcı'ya ibadet etmek için bir çağrıdır.

“Son krizdeki merkezi mesele ibadet olacaktır. Vahiy, sınavın ibadetin reddedilmesi değil, aksine kime ibadet edileceği olduğunu açıkça ortaya koymaktadır. Zamanın sonunda dünyada sadece iki insan grubu olacaktır: gerçek Allah'tan (*11:1, 18; 14:7*) korkan ve ibadet edenler ile hakikatten nefret edip, ejderha ve canavara ibadet edenler (*13:4–8, 14:9–11*)... ”

“Son çatışmada ibadet merkezi bir mesele ise, Tanrı'nın ahir zaman müjdesini, yeryüzü sakinlerinin onu ciddiye alması ve ibadete layık olan tek Yaratıcı olarak O'na ibadet etmesi için göndermesine şaşmamak gerekir.”—Ranko Stefanovic, *Revelation of Jesus Christ: Commentary on the Book of Revelation* (Berrien Springs, Mich.: Andrews University Press, 2002), s. 444, 445.

Kutsal Kitap Çalışması ve Paydaşlık

Elçilerin İşleri 2:42'yi okuyun. İlk inanlı topluluğunun ibadetinin bazı unsurları nelerdi?

“Bunlar kendilerini elçilerin öğretilerine, paydaşlığa, ekmek bölmeye ve duaya adadılar” (Elç. 2:42). Kilisenin ilk anlarından beri ibadet, elçiler tarafından bize verilen Allah'ın Sözü'nün çalışılmasının merkezi oluşuyla karakterize edilmiştir. İlk Hıristiyanlar, Mesih İsa'dan bahseden Kutsal Yazıları incelemeye sadıktılar. Onlar, Allah'ın onlara verdiği bereketleri birbirleriyle paylaşmaları ve birbirlerini Allah ile ruhsal yürüyüşlerinde cesaretlendirmeleri için sürekli paydaşlık içindelerdi. Söz'den, dünyaya verecekleri mesajın temeli olan kutsal gerçekleri çıkardılar.

Aşağıdaki ayetler, Allah'ın Sözü'nün diğer imanlılarla paydaşlık içinde çalışılmasının önemi hakkında ne söylüyor?

2. Krallar 22:8–13 _____

Elçilerin İşleri 17:10, 11 _____

2. Timoteos 3:14–17 _____

“Müjdenin gerçeklerinin ilan edildiği her yerde, içtenlikle doğru olanı yapmak isteyenler Kutsal Yazılar'ı dikkatle araştırmaya yönlendirilirler. Bu dünyanın kapanış sahnelerinde, zor gerçeklerin kendilerine ilan edildiği kişiler Veriyalılar'ın örneğini izleyerek Kutsal Yazılar'ı her gün araştırsalar ve kendilerine getirilen mesajı Allah'ın sözüyle karşılaştırsalar, şimdi nispeten az olan Allah'ın yasasının ilkelerine sadıkların sayısı büyük bir sayıya ulaşırdı.”—Ellen G. White, *Elçilerin İşleri*, s. 210, 211.

Bizler, Allah'ın Sözü'nde bulduğumuz gerçekleri beyan eden birlik içindeki insanlarız. Bu, ilk günlerde Allah'ın kilisesi için doğrudur ve bugün de doğrudur. Allah'ın Sözü'nün incelenmesi, hem Rab'be ibadetimiz hem de üç melek mesajını dünyaya duyurmak için çağrılmış bir halk olarak birliğimizin özünü oluşturur. İbadet ve paydaşlık için bir aile olarak bir araya geldiğimizde Kutsal Yazılar, görevimize ve İsa'nın ikinci gelişine hazırlanırken hayatlarımıza rehberlik etmesi için Allah'tan sözler verir.

İnanığımızı Kutsal Kitap üzerine ne kadar sağlam bir temeliniz var? Yani, üç İbrani genç gibi, ölümün karşısında dimdik duracak kadar sağlam bir temeliniz var mı?

Ekmegin Kırılması ve Dua

İlk inanlı topluluğunun karşılaştığı zorluklar ne olursa olsun, onlar İsa'ya olan ortak inançlarında ve dünyaya yaymaları için onlara emanet edilen gerçekte birleştiler. Petrus'un "sahip olduğunuz gerçek" dediği şey buydu (2. Pet. 1:12). Ve böylece, gerçekte birleşerek, birliklerini bir çok şekilde dile getirdiler.

"Bunlar kendilerini elçilerin öğretilerine, paydaşlığa, ekmek bölmeye ve duaya adadılar" (Elç. 2:42). Ekmegin kırılmasına ilişkin bu referans, muhtemelen bir paydaşlık yemeğini ya da imanlılar arasında paylaşılan olağan yemekleri kastediyordu. Bir paydaşlık yemeği sırasında bir noktada, birisi ekmek ve içecek üzerinde İsa'nın ölümünün ve dirilişinin anısına, O'nun yakında dönmesi beklentisi içinde özel bir kutsama sunardı. İlk inanlı topluluğu böylece zamanlarını, İsa'nın yaşamı ve hizmetinin anlamını hatırlamaya adadılar ve paydaşlık yemeklerinde bunun hakkında konuşmayı severlerdi. Paylaştıkları yemekler, ibadet anlarına dönüştü. "Her gün tapınakta toplanmaya devam eden imanlılar, kendi evlerinde de ekmek bölüp içten bir sevinç ve sadelikle yemek yiyor ve Tanrı'yı övüyorlardı. Bütün halkın beğenisini kazanmışlardı. Rab de her gün yeni kurtulanları topluluğa katıyordu" (Elç. 2:46, 47). Kuşkusuz bu paydaşlık zamanı, İsa'da sahip oldukları birlik hissini güçlendirmeye büyük ölçüde yardımcı oldu.

İlk inanlı topluluğunun birlikte dua etmesi hakkında Elçilerin İşleri kitabında ne gibi örnekler var? Ne için dua ettiler?

Elçilerin İşleri 1:14 _____

Elçilerin İşleri 4:23-31 _____

Elçilerin İşleri 12:12 _____

İlk inanlı topluluğu, Allah ile doğrudan iletişim kurma fırsatına değer verdiler ve ibadet için bir araya geldiklerinde O'ndan isteklerde bulunmayı ihmal etmediler. Pavlus'un Timoteos'a yazdığı İlk Mektubu'nda, Hıristiyanların bir araya geldiklerinde dua etmelerinin öneminden bahseder (1. Tim. 2:1). Efesliler'e yazdığı mektupta da duanın ihtiyacını vurguladı: "Her türlü dua ve yalvarışla, her zaman Ruh'un yönetiminde dua edin. Bu amaçla, bütün kutsallar için yalvarışta bulunarak tam bir adanmışlıkla uyanık durun. Ağzımı her açtığımda bana gerekli söz verilsin diye benim için de dua edin; öyle ki, Müjde'nin sırrını cesaretle bildirebileyim" (Ef. 6:18, 19).

Ortak nedenler için ettiğimiz şefaath dualarının gücü ile daha derin bir birliği deneyimlemenin yolları nelerdir? Bu dua bizi bir kilise olarak nasıl birleştirir?

EK ÇALIŞMA: Şu bölümleri okuyun “Prayer,” s. 1044–1046, “Worship,” s. 1290, 1291, *The Ellen G. White Encyclopedia*.

“Şabat gününün yaratılışın anısı olarak önemi, Allah’ın ibadete layık oluşunun gerçek nedenini her zaman göz önünde bulundurmasıdır” – zira O Yaratıcı’dır ve biz O’nun yaratıklarıyız. “Bu nedenle Şabat günü ilahî ibadetin temelinde yer alır, çünkü onun harika gerçeğini en etkili biçimde öğretir, bunu başka hiçbir kurum yapmamaktadır. İlahî ibadetin, yalnızca yedinci günde yapılanın değil, tüm ibadetin gerçek temeli, Yaratıcı ile O’nun yaratıkları arasındaki ayırmada bulunmaktadır. Bu büyük gerçek hiçbir zaman geçersiz hale gelmez ve hiçbir zaman unutulmamalıdır.”—J. N. Andrews, *History of the Sabbath [Şabat Gününün Tarihçesi]*, 27. bölüm. Allah bu gerçeği her zaman insanların zihinlerinin önünde tutmak için Aden bahçesinde Şabat gününü tesis etti; O’nun Yaratıcımız olduğu gerçeği O’na ibadet etmemizin nedeni olduğu sürece, Şabat günü bunun işareti ve anısı olarak devam edecektir. Şabat günü herkes tarafından tutulmuş olsaydı, insanların düşünceleri ve sevgisi, saygı gösterilerek ibadet edilmesi gereken varlık olarak Yaratıcı’ya yönlendirilecekti ve putperest, tanrıtanımaz veya imansız bir insan hiçbir zaman olmayacaktı. Şabat gününün tutulması, gerçek Allah’a, “göğü, yeri, denizi, su pınarlarını yaratana” sadakatin bir işaretidir. İnsanlara Allah’a ibadet etmeyi ve O’nun emirlerini tutmayı emreden mesajın, özellikle dördüncü emri tutmayı hatırlatacağı anlaşılır.”—Ellen G. White, *Allah ve Şeytan Arasındaki Savaş*, s. 440, 441.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ Kutsal Kitap’taki, ibadet, yaratılış ve kurtuluş ile ilgili kavramlar birbiriyle yakından alakalı olduğundan, Şabat kutlamalarının Allah’ın sahte ibadetlere karşı kullandığı nasıl bir panzehir olabileceğini düşünüyorsunuz? Vahiy 14:6, 7’nin ahir zaman peygamberliğinde Şabat ne gibi bir rol oynuyor? Şabat neden ilk meleğin mesajında ima ediliyor?
- ❷ Çoğu zaman ibadeti bir içerik meselesi olarak algılarız—yani ibadet sırasında yapmamız veya yapmamamız gereken şeyler olarak. Bu yeterli mi? İbadet aslında nedir? Yerel kiliseniz anlamlı bir ibadeti nasıl gerçekleştiriyor?
- ❸ Bazı toplumlarda, hatta Adventist cemiyetinde bile, Hıristiyan topluluğu ibadeti yavaş yavaş unutulmakta ya da terk edilmektedir. Yerel kiliseniz bu eğilime karşı ne yapabilir?

ÖZET: İbadet, Hıristiyan imanlının Allah’a kurtuluş armağanını verdiği için müteşekkir yanıtıdır. Aynı zamanda Hıristiyan topluluğunun birlik ve paydaşlık deneyiminin esaslı bir unsurudur. Dua ve Kutsal Kitap çalışması olmaksızın, Allah’ın gerçeğini anlama arzusuyla yola çıktığımızda, topluluğumuz Mesih’teki birliği deneyimlemekte başarısız olacaktır.

22 Kilise Kuran Ukraynalı

Andrew McChesney, Adventist Müjdeciliği

İnşaat şirketi yöneticisi Vladimir Vladovskyy, Kuzey Rusya'daki Arkhangelsk limanında bir Yedinci Gün Adventist Kilisesi inşa etmek için bir mucize gerektiğini biliyordu.

Proje için bir taslağı yoktu. Kiliseyi inşa etmek için önünde yalnızca birkaç ay süren yaz mevsimi vardı ve yetkili vali herhangi sebep göstermeden gerekli evrakları asla imzalamayacağına yemin etmişti.

Vlodovskyy kilisenin temeli için bir taslak oluşturdu ve çalışmaya başladı.

20 yıldır Rusya, Ukrayna ve Moğolistan'da toplam 22 Adventist kilisesi ve diğer kilise tesisleri kuran, doğma büyüme Ukraynalı Vladimir, "Arkhangelsk'te yazlar çok kısa sürüyor, o yüzden bürokrasi ile uğraşacak vaktimiz yoktu, biz de inşaata başladık," dedi.

Temelini attıktan sonar, Vladimir ikinci aşamanın taslağını da aldı ve inşaat ekibi duvarlar üzerinde çalışmaya başladı. Sonrasında da sıra bir sonraki taslağa ve çatıya geldi.

Şaşırtıcı bir şekilde valilikten hiç kimse inşaatı durdurmaya çalışmadı. Vladimir resmi belgeleri unutmamıştı. İnşaat alanında her sabah ekibini topluyor ve birlikte bir mucize olması için dua ediyorlardı.

Bir ay geçti. iki ay, üç ay. Arkhangelsk'in yazı sadece üç ay sürüyordu, Haziran'dan Ağustos'a kadar. Eylül'de ilk kar düşmeden önce kilisenin dış kısmı tamamlandı. İç kısmı Aralık'ta tamamlandı.

Vladimir belgeleri istemek için valiye gitti. Neyle karşılaşacağını bilmiyordu ama her gün dua etmiş olması ve havanın kiliseyi tamamlamalarına yetecek kadar uzun bir süre sıcak kalmış olması ona kendisini rahat hissettiriyordu.

Vali tek kelime etmedi, sadece belgeleri imzaladı.

"En sonunda hepsini imzaladı," dedi Vladimir. "Neden bilmiyorum. Bu bir mucizeydi."

Sovyet döneminden beri devlet inşaat şirketi için eski binaları yenileyen bir ailenin üçüncü nesil temsilcisi ve bir Adventist olan Vladimir, 1995'te Moskova'da Avrasya Birliği genel merkezini inşasıyla başlayan Adventist kilisesiyle olan birlikteliği boyunca, birçok mucize ile karşılaşmış. Şimdi Krasnoyarsk, Tomsk ve üçüncü bir Rus şehrinde yeni kiliseler inşa ediyor.

Fakat Ukrayna'nın başkenti Kiev'de yapılan röportajda, hiçbir mucizenin 1999'da Arkhangelsk'te olanlar kadar kayda değer olmadığını söyledi .

"Taslaksız ve izinsiz bir kilise inşa ettik."

Vladimir Vladovskyy, elinde Arkhangelsk kilisesinin bir fotoğrafını tutarken.